

ser, men ved sine Afstemninger — har taget det Standpunkt, at baade en vel udviklet Hær og en Fæstning kunne vi ikke have. Vi maa ogsaa tage økonomiske Hensyn. Det kan ikke være anderledes. Det Standpunkt har Rigsdagen i sin Tid taget. (Modsigelse.) Jo, i 1894, da man beskar Hæren til Fordel for Fæstningen. (Modsigelse.) Jo, da gik man bort fra den almindelige Værnepligt og gjorde derved Hæren mindre end hidtil, og det gjorde man udelukkende for at skaffe Midler til at opretholde og vedligeholde og bygge paa Befæstningen. Det kom de Herrer jo ikke bort fra. Altsaa, Rigsdagen har erkendt, at begge Dele kunne ikke faas. Efterhaanden ere Meningerne naaede frem dertil, at for os bliver det, det gælder, ikke Kampen med en Stormagt, som kommer for ganske at knuse os, men det kommer til at gælde det, om vi kunne opretholde vor Neutralitet og paatage os de Forpligtelser, den nu en Gang kræver af os. Dertil kræves, at vi have en Hær, som vi kunne sende til Kysten, ikke at vi møde med 13 Batailloner her, det er for lidt, men at vi virkelig have en Hær, som kan sendes til Kysten. Det er det, disse Forslag gaa ud paa, og det er min Tro, at naar man gaar ind paa den Ordning, de foreslaa, ville Meningerne efterhaanden samle sig om, at vi ere gaaede ind paa det rigtige. Jeg ser godt, at Fortiden kaster sine Skygger frem for os endnu, og at det for mange kan være vanskeligt at se bort fra den; det gælder ogsaa for mange paa den Side, jeg hører til, men skulle vi frem, maa vi se bort fra det, og det er ogsaa det, Forslagene gaa ud paa.

Man kan sagtens opstille tænkte Tilfælde, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) gør, om flere Landgangs-ekspeditioner paa een Gang, men i Livet komme de Tilfælde jo ikke. Man kan gaa ud fra, at i en Kamp mellem to Stormagter vil man ikke have Tid eller Raad til at kaste flere Landgangs-ekspeditioner ud mod os. Nej, det, det for os gælder om, er at indrette os paa at kunne afvise et hurtigt Kup, en Ekspedition, som kan udrustes i en Fart og uden nogen særlig Forberedelse. Det ærede Medlem mente, at Skibene nu om Stunder ikke havde saa kolossale Mængder Ammunition om Bord, at de kunde foretage en Beskydning af Byen. Jo, det have de, en Marine kan let sende saa mange Skibe her til Byen med saa megen Ammunition, at de kunne bombardere os og tvinge vor Frihed. Det kunne de let gøre, medmindre vi faa vor

Søbefæstning i Orden. Det trænge vi haardest til, og alene det gør, at det synes mig et stort Ansvar at afvise det, som her foreslaas. Og det rettes jo mod en hvilken som helst Marine, en hvilken som helst Magt, som der kan være Tale om.

Formanden: Det ærede 6te kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Hage: Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister ikke har modsagt, at Hærens Handlefrihed og Evne til at møde Neutralitetskrænkelser ved Kysten blive svækkede ved, at man berøver den dens Støttepunkter. Dette har den højtærede Minister ikke modsagt, han har kun sagt, at det er for dyrt at bevare disse Støttepunkter.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Reedtz-Thott: Jeg synes, at vi have saa meget at tale om i dette Øjeblik med Hensyn til, hvad vi bør gøre nu, saa at der ingen Grund er til at fordybe os i, hvad der er sket i Fortiden. Det har jeg ikke gjort, og det ønsker jeg ikke at gøre her ved denne Lejlighed, men jeg vil kun her slaa fast, at den Paastand, som nu den højtærede Forsvarsminister kom med, at Rigsdagen i 1894 skulde have været enig om, at vi ikke baade kunde have en Hær og en Fæstning, ikke har noget paa sig.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Maa jeg ganske kort dertil sige, at den Paastand er jo ikke afvist ved det, det ærede Medlem her siger, thi Kendsgerningen ligger der jo, den kan man ikke komme bort fra. Den Afgørelse, der fandt Sted, var af en saadan Art, at Hæren var indskrænket til et rent Minimum, og med dette Minimum ere vi ikke i Stand til at opretholde Neutraliteten og opfylde de Forpligtelser, den paalægger os. Derfor er det nødvendigt at udvide Hæren, saaledes som der her foreligger Forslag om.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Reedtz-Thott: Vi ere enige i dette, at det er nødvendigt at udvide Hæren, men jeg ser ikke, at den anden Paastand paa nogen Maade er bleven bevist ved den højtærede Ministers Ræsonnement.